

Cuie ruginite

Necorupb

CUIE RUGINITE (Ziua întâia)

Vin ciorile pe crengile căzute
și umbrele prin curte se-ndesesc,
în poama acră-a mărului creșesc
briceagul tatei singur se ascute.

Ulucile din garduri stau să cadă,
iar cuiele în babe-au ruginit,
îl văd pe tata stând nedumerit
pe banca învechită din ogradă.

L-aud că-njură foarte supărat
de luna măsii-n cerul cristalin
căci zidurile toate s-au surpat
când a vorbit la megafon Stalin.

CUIE RUGINITE (Ziua a doua)

De azi de dimineată îndrept cuie -
le-am scos de ieri din gardul prăbușit,
l-aud pe tata înjurând mâhnit
de cerul măsii stors dintr-o gutuie.

Întreb de cuie noi, neruginite,
și de uluci de brad, că sunt mai moi,
dar tata pomenește d-un altoi
ce-mi va opri cuvintele rostite.

Și supărat se-ndreaptă spre grădină
să dreagă gardul rupt lângă anin -
din când în când se-aude în surdină
înjurături slăvindu-l pe Stalin!...